

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
Β' ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013**

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Σώμα με σώμα” του Ζακ Οντιάρ (2012)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 14/1/2013 Ένας μεγάλος έρωτας *Λίο ΜακΚάρει*
21/1/2013 Η αδελφή μου *Ούρσουλα Μέγιερ*
28/1/2013 Ο εραστής της κομμώτριας *Πατρίς Λεκόντ*
4/2/2013 Η αγελάδα που έπεσε από τον ουρανό *Σεμπασιάν Μπορενζτάν*
11/2/2013 Το κυνήγι *Τόμας Βίντερμπεργκ*
18/2/2013 Barbara *Κριστιάν Πέτζολντ*
25/2/2013 Πυροτεχνήματα την Τετάρτη *Ασγκάρ Φαραντί*
4/3/2013 Κάτι σαν έρωτας *Αμπάς Κιαροστάμι*
11/3/2013 Σώμα με σώμα *Ζακ Οντιάρ*
18/3/2013 Teddy bear *Μαντς Ματίεσεν*
25/3/2013 Η γυναίκα του σταθμάρχη *Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ*
1/4/2013 Τι απέγινε η Μπέιμπι Τζέιν; *Ρόμπερτ Όλντρις*
8/4/2013 Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο *Φρανσουά Οζόν*
15/4/2013 Χαμένος παράδεισος *Μιγκέλ Γκόμες*
22/4/2013 Holy motors *Λεό Καράξ*

ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ - CHAHARSHANBE - SOORI

Σκηνοθεσία: Ασγκάρ Φαραντί
Σενάριο: Ασγκάρ Φαραντί, Μανί Χαγκιγκί
Ηθοποιοί: Ταρανέ Αλιντουσί, Χεντιέ Τεχρανί, Χαμίρν Φαροκνεζάντ, Παντέα Μπαχράμ
Φωτογραφία: Χοσεϊν Τζαφαριάν
Μοντάζ: Χαγιεντέ Σαφιγιαρί
Μουσική: Πείμάν Γιαζντανιάν
Χώρα: Ιράν (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 102'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Βραβείο Χρυσός Hugo Καλύτερης Ταινίας στον Asghar Farhadi, Chicago International Film Festival (2006)
- 3 Βραβεία Crystal Sumorgh, Faijr Film Festival (2006)
- * Α΄ Γυναικείου Ρόλου στην Hedyeh Tehrani
- * Σκηνοθεσίας στον Asghar Farhadi
- * Μοντάζ στον Hayedeh Safiyari
- Βραβείο Golden Lady Harimaguada στον Asghar Farandi, Las Palmas Film Festival (2007)
- Άλλες υποψηφιότητες

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς η νεαρή Ρούχι πηγαίνει να δουλέψει ως οικιακή βοηθός για ένα ζευγάρι, μπλέκει όμως στα οικογενειακά τους προβλήματα.

Στέρεο, ρεαλιστικό κοινωνικό δράμα χαρακτήρων, που διαθέτει την ένταση ψυχολογικού θρίλερ. Γυρισμένο το 2006 από τον σκηνοθέτη του "Ένας χωρισμός", κινηματογραφικό μαθητή του Κισλόφσκι και του Κιαροστάμι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Παλιότερη ταινία του Ασγκάρ Φαραντί («Ένας Χωρισμός») με παρόμοια καρδιά, ένταση και μήνυμα. Αφήστε τη να σας κερδίσει σταδιακά - όσο πέφτει η νύχτα και ξεκινούν τα πυροτεχνήματα.

Σύμφωνα με την Ιρανική παράδοση, την τελευταία Τετάρτη πριν το νέο περσικό έτος, ο λαός ανάβει φωτιές στους δρόμους και γιορτάζει με πυροτεχνήματα και κροτίδες. Παραμονή της γιορτής, η νεαρή Ρούχι, η οποία ετοιμάζεται να παντρευτεί, πηγαίνει να καθαρίσει το σπίτι μίας μεσοαστικής οικογένειας στην Τεχεράνη. Το διαμέρισμα είναι αναστατωμένο, ακατάστατο, με σπασμένα τζάμια παντού. Η οικογένεια όμως είναι σε ακόμα χειρότερη κατάσταση: η νευρωτική γυναίκα κατηγορεί τον σύζυγο ότι την απατά με τη διπλανή διαζευγμένη κομμώτρια, εκείνος ωρύεται ότι τον αδικεί,

ενώ το τυλιγμένο με γάζες χέρι του μαρτυρά ότι αυτός ευθύνεται για το σπασμένο παράθυρο της κρεβατοκάμαρας. Κατά τη διάρκεια της μέρας η Ρούχι μεταμορφώνεται σε κατάσκοπο για τη σύζυγο, μεσολαβητή του συζύγου, ειρηνοποιό του ζευγαριού και γκουβερνάντα του μικρού τους αγοριού που ρουφάει όλη την ένταση. Σταδιακά, όσο πέφτει η νύχτα και τα πυροτεχνήματα ξεκινούν, εκείνη χάνει την πίστη της στο θεσμό του γάμου...

Γυρισμένη το 2006, τα «Πυροτεχνήματα την Τετάρτη», ήταν η ταινία που έκανε το όνομα του Ασγκάρ Φαρχαντί γνωστό στη δύση πριν τον «Ένα Χωρισμό». Κι αυτό το πυκνογραμμένο, γεμάτο ένταση κοινωνικό δράμα, μαρτυρά κοινές καταβολές και ίδια ρίζα με το περσινό οσκαρικό αριστούργημα: χαρακτήρες από την εργατική και μεσοαστική τάξη της Τεχεράνης, εμπλέκονται σε μία αναστατωμένη συγκυρία, μία δαιδαλώδη «παρεξήγηση», με το θεατή να προσπαθεί να καταλάβει ποιος έχει δίκιο, αλλά σταδιακά να ανακαλύπτει ότι δεν έχει τόσο σημασία - όσο η μεγαλύτερη κοινωνικοπολιτική εικόνα μιας χώρας βυθισμένης στην καταπίεση.

Όπως και στον «Ένα Χωρισμό», ο Φαρχαντί είναι σε πρώτο επίπεδο φλύαρος. Η ταραγμένη του κάμερα ακολουθεί τους φωνακλάδες ήρωες του σε εσωτερικά και εξωτερικά γυρίσματα όπου επικρατεί χάος. Μετά από λίγη ώρα νιώθεις ότι παρακολουθείς μία ενοχικά «κρυμμένη» (κάτω από τσαντόρ και υποκρισία) κοινωνία, αλλά ταυτόχρονα και σοκαριστικά μία από τις πιο αδιάκριτες. Η ευκολία που γείτονες, συγγενείς εισβάλουν σ' αυτό το διαλυμένο διαμέρισμα. Ο τρόπος που η γυναίκα χειρίζεται το θυμό της. Το ξέσπασμα που επιλέγει ο άντρας. Η αντιμετώπιση της υποτιθέμενης ερωμένης (επίσης καθόλου τυχαία μέλος της εργατικής τάξης). Δύο κόσμοι συγκρούονται, αρχαίες παρα-

δόσεις αμφισβητούνται, η γυναικεία καταπίεση ξεσπά ημίτρελα, η ανδρική ματσίσμο επιβολή γίνεται βία και ενοχικά. Ο Φαρχαντί τα λέει όλα με δύο υπέροχα μονοπλάνα: ένα γυάλινο ασανσέρ που κατεβαίνει (μία πραγματική και ηθική κάθοδος) και μία γυναίκα που περπατά μόνη κι αγέρωχη στο δρόμο μέχρι που οι κροτίδες μίας περαστικής μηχανής της θυμίζουν τη θέση της.

Τις Πρωτοχρονιές γιορτάζουμε νέες αρχές. Στην ταινία διαδραματίζεται το τέλος ενός γάμου. Ή μάλλον, γιατί εδώ δεν πρόκειται για «Ένα Χωρισμό», το τέλος του ρομαντικού ονείρου για το τι ο θεσμός του γάμου θα έπρεπε να συμβολίζει, παγκοσμίως, στη ζωή δυο ανθρώπων. Το φρέσκο, αφελές πρόσωπο και τα ελαφίσια μάτια της μελλοννυμφής νεαρής καθαρίστριας είναι εξαιρετικός καμβάς για να καταγράψει την σταδιακή αποκαθήλωση της ιδέας της οικογενειακής ευτυχίας. Το ασυμμάζετο σπίτι με το χαλασμένο κουδούνι και το σπασμένο παράθυρο σου πλακώνει την ψυχή. Δεν υπάρχει σωτηρία, τίποτα δεν «τακτοποιείται».

Μέχρι που έρχεται και η πικρή ανατροπή - όπως τις συνηθίζει ο Φαρχαντί. Λίγο πριν το τέλος, οι διάλογοι λιγοστεύουν, οι φωνές σιωπούν, ήσυχες σκηνές αποκαλύπτουν πολύ δυνατότερα το παγκόσμιο μήνυμα της ταινίας. Κι εκεί μένεις μόνος με τις σκέψεις σου. Με το αδιέξοδο της ανθρώπινης φύσης. Με τα πυροτεχνήματα να φωτίζουν την κατάντια μας.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ASGHAR FARANDI

Γεννήθηκε το 1972 στο Ιράν.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Enas horismos, Darbareye Elly, Chaharshanbe-soori, Shah-re ziba, Raghs dar ahobar

